

Мотиви към присъда
по НОХД № 3895/2021 г. по описа на ПРС, XVI н.с.

Районна прокуратура - Пловдив е повдигнала обвинение срещу В.Д. и същият е предаден на съд за престъпление по чл.151, ал.1 от НК, за това, че на 18.11.2019 г. в гр. Пловдив се съвкупил с лице, ненавършило 14 години – Г. С. С., с ЕГН *****, родена на **г., на ** години, доколкото извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК.

В съдебно заседание от страна на подсъдимия и неговия защитник бе направено искане за предварително изслушване по реда на чл. 371, т.2 и сл. от НПК, като подсъдимият направи признание на фактите, изложени в обвинителния акт, и се съгласи да не бъдат събирани доказателства по тези факти, да не бъдат разпитвани свидетелите, посочени от обвинението и да не бъдат изслушвани вещите лица. Доколкото съдът намери искането за допустимо и съобразено с разпоредбите на чл. 372, ал.3 и 4 от НПК, производството по делото протече именно по реда, указан в глава двадесет и седма от НПК.

В съдебно заседание представителят на държавното обвинение поддържа обвинението със същата правна квалификация на деянието. По отношение реализирането на наказателната отговорност се предлага на подсъдимия да бъде наложено наказание лишаване от свобода към минимума в закона, чието изтърпяване да бъде отложено по реда на чл. 66, ал.1 от НК.

По делото няма конституирани като страни частен обвинител и граждански ищец.

Защитникът на подсъдимия – адв. М.К. от АК- Пловдив моли съда предвид изтъкнатите от нея смекчаващи отговорността обстоятелства, да постанови съдебен акт, като прояви снизхождение и отложи изпълнението на наказанието с подходящ изпитателен срок.

Подсъдимият признава вината си по повдигнатото обвинение, обстоятелствата, изложени в обстоятелствения акт. Изразява разкаяние за стореното и моли съда му наложи условно наказание.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите и съображенията на страните, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Подсъдимият В. Р. Д. е роден на *** г. в гр. Пловдив, живущ в гр. ***, б., б. гр., с основно образование, неженен, неосъждан, не работи, с ЕГН

*****.

Свидетелите С. А. С. и С. Т. С. били женени от 2011 г. и живеели в гр. Пловдив заедно с децата си /три момичета и едно момче/. Св. С. не бил биологичен баща на Г. С. С., но след брака със С. осиновил малолетното дете Г.С..

Свидетелите С.и живеели в един общ двор с три къщи, в който двор те ползвали една къща, а другите две били на техни съседи.

През м. март 2019 г., „поради приказки в махалата“, св. С. завел малолетната С. в отделение по съдебна медицина при УМБАЛ „Св. Георги“ – Пловдив, с цел издаване на СМУ, доказващо нейната девственост. След извършения на 25.03.2019 г. преглед на малолетната С. било установено, че същата била девствена /“Девствената ципа е със запазена структура“/, за което било издадено и СМУ.

Малолетната св. Г.С. била родена на *** г. и към инкриминираната по делото дата – 18.11.2019 г. била на ** години - малолетна, ненавършила 14-годишна възраст. През втората половина на 2019 г. малолетната св. Г.С. била ученичка в** клас в **, но не посещавала редовно учебните занятия.

Обвиняемият В.Р. Д. живеел в махалата на свидетелите С.и в от гр. Пловдив, а така също имал с тях роднинска връзка, поради което познавал и децата им, вкл. и малолетната св. Г.С.. От своя страна св. Г.С. също познавала обв. Д., знаела, че той бил роднина на родителите ѝ както и, че бил по-голям от нея.

Обв. Д. често посещавал двора, ползван от семейството на свидетелите С.и, като ходел или при тях или при техните съседи. При посещенията си, въпреки че знаел, че Г.С. била малолетна, обвиняемият я харесал. През 2019 г., при посещения в двора /на неустановени по делото дати/, обвиняемият казвал на малолетната Г.С., че е хубаво момиче както и, че я харесва, вкл. и я прегръщал. При едно от посещенията му в двора, когато нямало други хора целунал малолетната Г.С. по устата. Пострадалата св. Г.С. също харесвала обвиняемия и така двамата се сблизихи и станали гаджета, като обвиняемият много добре знаел възрастта на малолетната и знаел в кое училище учи.

Тайно от родителите на малолетната С., двамата – обв. Д. и св. Г.С. започнали връзка и се срещали, като често посещавали заведение /кафе „Пърпъла“/ в квартала. Двамата като се виждали се прегръщали и разговаряли. Св. Р. А., който познавал и обвиняемият и св. Г.С., многократно преди инкриминираната по делото дата – 18.11.2019 г. виждал двамата на кафе в заведението, виждал ги и прегърнати. Св. А. при една от срещите им попитал св. Г.С. дали са гаджета с обвиняемия и тя отговорила, че са гаджета.

По време на връзката си с обвиняемия, св. Г.С. споделила със св. Ф.С., че харесва обвиняемия, че го обича и иска да се омъжи за него, но баща ѝ – св. С. С. не разрешавал.

На 18.11.2019 г. обвиняемият взел пострадалата св. Г.С. от училище, след

което двамата отишли в изоставен подлез в близост до бензиностанция „Хаджията Груев“. В подлеза, след като обвиняемият свалил панталона на малолетната двамата осъществили полов акт, който бил със съгласието на св. Г.С.. Обвиняемият знаел, че св. Г.С. била малка - не е навършила 14 години, но въпреки ниската ѝ възраст същият осъществил полов акт с нея както ѝ казал и, че иска да се ожени за нея. След половия акт, обвиняемият и св. Г.С. отишли заедно до заведение, откъдето обв. Д. купил дюнер на св. Г.С.. Като си тръгнали от заведението, двамата – обвиняемият и малолетната били видени от осиновителят ѝ, който забелязал, че тя била бледа. Попитал я дали ѝ е лошо и тя потвърдила, след което я отвел в дома им.

Първоначално св. Г.С. не споделила с родителите си за това, че с обвиняемия са осъществили полов акт с нейно съгласие, но впоследствие, след като цикълът ѝ закъснял, признала за това пред майка си, съответно бил уведомен и осиновителят ѝ – св. С..

На 10.12.2019 г. св. Г.С. била заведена от св. С. в отделение по съд. медицина при УМБАЛ „Св. Георги“ - Пловдив, където ѝ бил извършен преглед. Установеното от прегледа било обективизирано в СМУ № 1438/2019 г., съгласно което при прегледа на Г.С. било установено девствена ципа с лобчест характер /химен лобатус/, наличие на естествени щърбини по ръба на девствената ципа, две от които са по-дълбоки, но всички не достигат до основата.Отворът на девствената ципа пропуска свободна два пръста. Съгласно СМУ, при това анатомично устройство по рождение на девствената ципа е възможно да е било извършено полово сношение без да бъде разкъсана девствената ципа.

Впоследствие било установено, че малолетната св. Г.С. била бременна. Майката на обвиняемия – св. А.Д. посетила родителите на малолетната С.и, за да я иска за жена на сина си – обв. Д., но осиновителят на малолетната С. отказал.

От заключението на извършената в хода на ДП съдебно-медицинска експертиза по писмени данни се установява, че от представената по делото медицинска документация, при извършените прегледи на 25.03.2019 г. и 10.12.2019 г. на Г.С., с ЕГН ***** не са били установени видими травматични увреждания в областта на главата, гръдния кош и крайниците както и не са били установени видими травматични увреждания в областта на половите органи и ануса. От прегледа, извършен на 10.12.2019 г. на Г.С. е записано описанието на девствената ципа, а именно: *„...девствена ципа с лобчест характер /химен лобатус/, наличие на естествени щърбини по ръба на девствената ципа, две от които са по-дълбоки, но всички не достигат до основата. Отвора на девствената ципа пропуска свободно два пръста...“* . Предвид анатомичното устройство на девствената ципа е възможно да е било извършено полово сношение без да бъде разкъсана девствената ципа на С.. Съгласно експертното заключение от свидетелските показания на Г.С. става

ясно, че денят на забременяването е бил ден Понеделник, дата 18, но тя не помни месеца. От феталната морфология, извършена на 29.02.2020 г. става ясно, че плода е бил в 14 г.с., следователно най-вероятно датата на забременяване е била 18.11.2019 г. или в този период от време.

От заключението на извършената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза се установява, че Г. С. С., ЕГН *****, не се води на психиатрично диспансерно наблюдение към Център за психично здраве - Пловдив и не страда от психично заболяване. Поради малолетната си възраст, Г.С., и ниското ниво на цялостно функциониране, тя не е могла да разбира смисъла и значението на извършеното и не е могла да ръководи действията си в отношенията си с В. Р. Д., ЕГН *****. Г.С. е могла да възприема правилно обстоятелства и факти, които имат значение за делото и може да дава достоверни показания в досъдебното и съдебното производство. Следва да се има предвид повишената ѝ податливост на внушения и манипулации и недостатъчното владение на български език.

От заключението на извършената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на обвиняемия В. Р. Д. установява, че обв. Д. В. Р. Д., не се води на психиатрично диспансерно наблюдение към Център за психично здраве - Пловдив и не страда от психично заболяване. Обв. В.Д. е могъл да разбира смисъла и значението и е могъл да ръководи действията си в отношенията си с Г. С. С., ЕГН *****. В. Р. Д. може да дава достоверни обяснения в досъдебното и съдебното производство, ако желае.

Представените експертни заключения съдът кредитира изцяло като изготвено обективни, с необходимите професионални знания и опит в съответната област и неоспорени от страните.

Описаната фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа показанията на свидетелите, всички те приобщени по реда на чл. 373, ал.2 от НПК. Възприетата от съда фактология се установява и от писмените доказателства, събрани в хода на воденото дознание, прочетени на основание чл. 283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал – протоколите от изготвените експертизи, характеристична справка и справка съдимост на подсъдимия и др. Всички тези доказателства подкрепят направеното от подсъдимия самопризнание в съдебната зала.

Наличните по делото доказателствени материали, събрани и проверени по реда и със средствата, предвидени в НПК, по несъмнен начин се установява осъществяването на деянието, предмет на настоящото наказателно производство, времето и мястото на извършването му, както и авторството.

Следва да се посочи, че противоречия в свидетелските показания от една страна, както и между тях и събраните по досъдебното производство писмени доказателства съдът не констатира. Всички събрани доказателства непротиворечиво установяват отразената в обвинителния акт фактология,

призната и от подсъдимия в съдебната зала, както и направеното от същия самопризнание.

Всички обсъдени доказателства по непротиворечив начин очертаха една безспорна фактическа обстановка, призната от подсъдимия. Както съдът вече посочи, доколкото свидетелските показания си кореспондират, съдът счита, че следва да ги кредитира.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При така установената фактическа обстановка съдът е на становище, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.151, ал.1 от НК, тъй като на 18.11.2019 г. в гр. Пловдив се съвкупил с лице, ненавършило 14 години – Г. С. С., с ЕГН *****, родена на ** г., на ** години, доколкото извършеното не съставлява престъпление по чл. 152 от НК.

От обективна страна подс.Д. е предприел активни действия, насочени към крайната му цел – да се съвкупи с малолетната към този момент С.. Намерението си той е осъществил, тъй като доказва се основно от свидетелските показания, че е успял да проникне с члена си във влагалището на С., като е последвал целения от него полов акт, т.е. престъплението като резултатно такова остава довършено. Престъплението безспорно е осъществено със съдействието на малолетната пострадала, която е дала съгласието си за това.

От СУБЕКТИВНА страна подсъдимият е действал при форма на вината пряк умисъл – деецът е знаел, че С. не е навършила 14 години, съзнавал е, че извършва съвкупление и е желал неговото осъществяване.

ПО НАКАЗАНИЕТО

За да наложи на подсъдимия Д. справедливо наказание за това престъпление, съдът преценява, че за това деяние се предвижда наказание “лишаване от свобода” от две до шест години. Обстоятелствата, които съдът прецени при определяне на наказанието са, че се касае за млад човек, който осъзнава противоправността на деянието, наред с това напълно съдейства за разкриване на обективната истина, същият е неосъждан, полага труд по трудов договор, с изключително добри характеристични данни. От друга страна, пострадалата също посочва в показанията си, че двамата са имали емоционална връзка към инкриминирания период. Тук следва да се отбележи, че самопризнанието на подсъдимия е взето предвид от законодателя при регламентиране на процедурата на съкратеното съдебно следствие. Така изложените по-горе смекчаващи обстоятелства съдебният състав намира за многобройни, щото и най-лекото наказание, предвидено в закона, се оказва несъразмерно тежко по смисъла на чл.55, ал.1 от НК. При определяне размера на наказанието, което следва да наложи на подсъдимия, съдът отчита, че все

пак се касае за полово посегателство над малолетно лице. Не може да бъде оправдано такова поведение, доколкото правилното психическо и физическо израстване на децата е сред основните приоритети на обществото, а безспорно касае се за престъпление, свързано с висока степен на морална укоримост.

Съобразно императивната разпоредба на чл. 373, ал.2 от НПК вр. с чл. 58а, ал.4 вр. с чл. 55, ал.1, т.1 от НК съдът счита, че следва да определи на подсъдимия наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца, който съдът намира за адекватен да санкционира дееца според извършеното от него престъпление.

Изпълнението на така наложеното от съда наказание следва да се отложи с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, тъй като са налице кумулативно предпоставките по чл. 66, ал.1 от НК за това – подсъдимият не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, спрямо него досега не е прилаган този институт, като съдът намира, че и чрез института на условното осъждане биха се постигнали целите, визирани в нормата на чл. 36 от НК.

Направените по делото разноси следва на основание чл. 189, ал.3 от НПК да бъдат присъдени в тежест на подсъдимия, като същите бъдат заплатени от него по сметка на ОСЛО при ОП-Пловдив в полза бюджета на Държавата.

По така изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: